

ΚΑΜΠΟΣ

Δεν είναι κάμπος άπλερος
με στάχυ χρυσοπράσινο
Ούτε της Μόρφου εύοσμος
Κάμπος λεμοναθών.

Είναι χωριό πολύβουο
καλόβολα χτισμένο
εις τα ριζά τριών βουνών.
Της Παπαδιάς, της Πάρτενης
και του Προφήτη Ηλία.

Κάμπε, στολίδι των βουνών,
των ανταρτών λημέρι,
του Κύκκου ο προάγγελος
των Ελικών καμάρι.

Έχεις τις ρίζες σου βαθιά
στα βάθη των αιώνων.
Πρώτα σαν κάμπος εργατών
κι έπειτα υλοτόμων.

Σαν ήλθαν χρόνοι δίσεκτοι,
σκορπίσαν τα παιδιά σου,
μα πάλι ξανασμίξανε
στ' αρρενωπά βουνά σου.

Με τα τρεχούμενα νερά,
τα σκιερά πλατάνια, τ' αηδονολαλήματα
και την κλαγγή του γκιώνη.

Την πλούσια κοιλάδα σου,
τα πράσινα τ' αμπέλια.
Τους κερασόνες, τους ανθούς
και τα λογής τα δέντρα.

Κάμπε, τ' Αγίου Κυριακού,
χωριό μου αγαπημένο
κράτα γερά στις ρίζες σου
και ζήσε ευτυχισμένο.

Του Κωνσταντίνου Χειμώνα